

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Marczewski

Protokolant: p.o. stażysty Jolanta Wenzel

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2016 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko W. W.

- o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 340.000 zł (trzysta czterdzieści tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 4 września 2014 roku do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 24.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Jarosław Marczewski

UZASADNIENIE

Powód **J. G.** wniósł o zasądzenie od pozwanego **W. W.** kwoty 340.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 4 września 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że zawarł z pozwanym umowę o roboty budowlane, na mocy której pozwany miał wykonać prace związane z rozbudową oczyszczalni ścieków w A.. Pozwany był zobowiązany przejąć teren budowy w dniu zawarcia umowy, rozpocząć prace budowlane i przedstawić powodowi kopię polisy ubezpieczeniowej. Na podstawie zawartego w tym samym dniu porozumienia powód zobowiązał się wypłacić pozwanemu zaliczkę, jeżeli pozwany przedłoży gwarancję ubezpieczeniową dobrego wykonania robót. Pozwany nie przejął terenu budowy i nie dostarczył powodowi gwarancji ubezpieczeniowej. Powód wzywał pozwanego do wykonania swoich zobowiązań, również pod rygorem odstąpienia od umowy. Pomimo tego pozwany nadal nie przystąpił do realizacji umowy, co doprowadziło do złożenia przez powoda oświadczenia o odstąpieniu od umowy i nałożenia na pozwanego z tego tytułu kary umownej w kwocie 340.000 zł, gdyż odstąpienie nastąpiło z przyczyn, za które odpowiedzialność ponosi pozwany.

Zapłaty tejże kary powód dochodził pozwem w rozpoznawanej sprawie.

W dniu 8 stycznia 2015 r. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym nakazał pozwanemu zapłatę kwoty dochodzonej pozwem wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami postępowania.

W ustawowym terminie pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, żądając oddalenia powództwa w całości i zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania. Podniósł, że do wykonania umowy nie doszło z powodu trudnej sytuacji finansowej powoda oraz niewywiązania się przez niego z umowy. Powód nie wypłacił bowiem pozwanemu zaliczki, nie przekazał placu budowy i nie wydał stronie pozwanej kompletu dokumentacji technicznej. Pozwany podniósł, że strony uzgodniły, odmiennie niż w zawartej umowie, że zamiast gwarancji ubezpieczeniowej pozwany

przedłożył weksel. Pomimo gotowości jego wystawienia, powód nie wypłacił zaliczki i nie przekazał placu budowy, co spowodowało opóźnienie w wykonaniu prac.

Powód w piśmie procesowym z dnia 25 marca 2015 r. odniósł się do stanowiska pozwanego, podtrzymując swoje żądanie. Zaprzeczył, by miał trudności finansowe. Zaprzeczył również, by zgodził się na zamianę gwarancji ubezpieczeniowej na weksel wystawiony przez pozwanego. Podniósł, że jedyną przyczyną, dla której nie wypłacił zaliczki był brak gwarancji ubezpieczeniowej. Oświadczył także, że to z winy pozwanego nie doszło do przejęcia placu budowy, do czego powód kilkakrotnie wzywał. Ponownie wskazał także, że przekazał pozwanemu całość dokumentacji technicznej. Dodał przy tym, że z powodu opóźnień robot budowlanych związanych z nierozpoczęciem ich w terminie przez pozwanego, zamawiający odstąpił od umowy z powodem, co naraziło powoda na szkodę.

W dalszym toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. G., jako generalny wykonawca, zawarł z inwestorem - Przedsiębiorstwem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w A. w dniu 24 maja 2013 r. umowę na wykonanie robót budowlanych obejmujących rozbudowę i modernizację oczyszczalni ścieków w A. w ramach projektu „Budowa kanalizacji oraz modernizacja oczyszczalni ścieków na terenie agl. A.”.

okoliczność bezsporna.

Powód w celu wykonania prac objętych umową z dnia 24 maja 2013 r. potrzebował podwykonawcy. W związku z tym rozpoczął on rozmowy z pozwanym, mające na celu zawarcie z nim umowy podwykonawczej.

Pracownik powoda M. K. przekazał pozwanemu dokumentację budowlaną potrzebną do przygotowania przez pozwanego oferty na wykonanie prac, a następnie w dniu 10 lipca 2014 r. oficjalnie przekazał pozwanemu całość dokumentacji.

dowód: protokół przekazania dokumentacji z dnia 10 lipca 2014 r. (k. 45-46), zeznania świadka S. T. (k. 125-126), zeznania świadka M. K. (k. 128), zeznania powoda.

W dniu 17 lipca 2014 r. powód zawarł z pozwanym W. W. umowę o roboty budowlane nr (...), na mocy której pozwany jako podwykonawca powoda miał wykonać część prac objętych umową z dnia 24 maja 2013 r. Zakres prac, które zostały powierzone do realizacji pozwanemu został wskazany w § 1 pkt 2 umowy i szczegółowo opisany w dokumentacji projektowej stanowiącej załącznik do umowy. Strony postępowania ustaliły termin rozpoczęcia prac na dzień podpisania umowy, natomiast termin ich zakończenia na dzień 28 listopada 2014 r. Pozwany miał wykonać zleczone mu prace zgodnie z harmonogramem, stanowiącym załącznik do umowy (§ 2 pkt 1, 2 i 3 umowy). Zgodnie z § 4 pkt 1 umowy pozwany zobowiązał się do przejęcia terenu budowy w dniu podpisania umowy.

Strony uzgodniły, że za wykonanie prac objętych umową pozwany otrzyma wynagrodzenie w wysokości 1.700.000 zł netto, powiększone o podatek VAT według stawek obowiązujących na dzień wystawienia faktury (§ 5 pkt 1 i 2 umowy).

Zgodnie z § 7 pozwany zobowiązał się przedłożyć powodowi kopię polisy ubezpieczeniowej od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z jego profilu działalności o wysokości nie mniejszej niż pełna wartość odtworzeniowa wykonywanych robót. W przypadku niewywiązywania się z tego obowiązku powód był uprawniony do odstąpienia od umowy na zasadach w niej określonych. Dla zapewnienia wykonania przedmiotu umowy w sposób i w terminach zgodnych z umową pozwany zobowiązał się wnieść w terminie 14 dni od dnia podpisania umowy zabezpieczenie należytego wykonania przedmiotu umowy w wysokości 15% wartości wynagrodzenia netto. Zabezpieczenie miało zostać wniesione w formie bezwarunkowej, nieodwołalnej, płatnej na pierwsze żądanie, gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej (§ 10 pkt 12).

Strony uzgodniły w § 11 pkt 2 ppkt 2, że pozwany będzie zobowiązany do zapłaty powodowi kary umownej w wysokości 20% wynagrodzenia netto w przypadku odstąpienia od umowy przez wykonawcę z przyczyn, za które ponosi odpowiedzialność pozwany. Kara umowna miała być płatna w terminie siedmiu dni na podstawie noty obciążeniowej (§ 11 pkt 4).

Zgodnie z § 12 pkt 1 powodowi przysługiwało prawo do odstąpienia od umowy do czasu upływu okresu gwarancji i rękojmi, w przypadku gdy pozwany nie rozpocznie wykonywania przedmiotu umowy w umówionym terminie bez uzasadnionych przyczyn mimo wezwania złożonego na piśmie przez powoda lub Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o., w sytuacji opóźnienia pozwanego w realizacji części przedmiotu umowy w stosunku do terminów przyjętych w harmonogramie trwającego dłużej niż czterdzieści dni, gdy pozwany nie wykonuje robót zgodnie z warunkami umowy, po uprzednim dwukrotnym pisemnym wezwaniu przez powoda do prawidłowego wykonywania robót i w innych przypadkach wskazanych w § 12 pkt 1.

dowód: umowa nr (...) (k. 13-19) wraz z załącznikami (k. 20-34), zeznania świadka S. T. (k. 125), zeznania powoda.

W dniu zawarcia umowy o roboty budowlane strony postępowania zawarły również porozumienie, na podstawie którego powód zobowiązał się wypłacić pozwanemu zaliczkę w kwocie 313.650 zł w terminie trzech dni po dostarczeniu przez pozwanego ubezpieczeniowej gwarancji dobrego wykonania robót zgodnie z § 10 pkt 12 umowy nr (...).

dowód: porozumienie z dnia 17 lipca 2014 r. (k. 35).

Powyzsza gwarancja nie została przez pozwanego dostarczona, w związku z czym powód nie przekazał mu przewidzianej w w/w porozumieniu zaliczki.

bezsporne,

Pomimo przygotowania przez powoda placu budowy, pozwany nie przejął go od powoda i nie rozpoczął prac.

Pozwany chciał zamienić przyjęte w umowie zabezpieczenie prawidłowego wykonania robót w postaci gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej proponując, że w celu zabezpieczenia wykonania umowy wystawi weksel na rzecz powoda. Strony prowadziły rozmowy na ten temat, jednak do zawarcia takiego porozumienia nie doszło.

dowód: pisma powoda z dnia 12 sierpnia 2014 r.: (...) (k. 40) i (...) (k. 39), zeznania świadka S. T. (k. 125-126), zeznania świadka M. K. (k. 127-128), zeznania powoda, zeznania pozwanego.

Pozwany nie przedłożył powodowi kopii swojego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej.

okoliczność bezsporna.

Powód wzywał pozwanego do rozpoczęcia wykonywania robót pismami z dnia 24 lipca 2014 r. i 7 sierpnia 2014 r. W drugim piśmie powód wyznaczył pozwanemu termin do rozpoczęcia prac na dzień 12 sierpnia 2014 r., informując, że jeżeli pozwany nie przystąpi do robót w tym terminie powód odstąpi od umowy na podstawie jej § 12 pkt 1 ppkt 1 i naliczy karę umowną zgodnie z § 11 pkt 2 ppkt 2.

Pozwany uzależniał rozpoczęcie prac od otrzymania zaliczki i nie zjawił się na terenie budowy.

Kolejnym pismem z dnia 19 sierpnia 2014 r. powód wezwał pozwanego do przedłożenia polisy ubezpieczeniowej od odpowiedzialności cywilnej oraz do przejęcia terenu budowy i rozpoczęcia robót w terminie do dnia 22 sierpnia 2014 r. pod rygorem odstąpienia od umowy.

Pismem z dnia 25 sierpnia 2014 r. powód złożył pozwanemu oświadczenie o odstąpieniu od umowy ze względu na nieprzedłożenie przez pozwanego kopii polisy ubezpieczeniowej od odpowiedzialności cywilnej oraz brak przejęcia terenu budowy i rozpoczęcia prac, a także z uwagi na opóźnienie pozwanego w realizacji przedmiotu umowy w

stosunku do harmonogramu robót, w szczególności niewykonanie do dnia 8 sierpnia 2014 r. fundamentów pod maszyny i urządzenia budynku. Jednocześnie powód obciążył pozwanego karą umowną w wysokości 340.000 zł stanowiącą 20% wynagrodzenia umownego netto, zobowiązując pozwanego do zapłaty wskazanej kwoty do dnia 1 września 2014 r. Do oświadczenia powód dołączył notę księgową nr (...) obejmującą karę umowną we wskazanej wysokości.

bezsporne, nadto dowód: pisma powoda: z dnia 24 lipca 2014 r. (k. 37), z dnia 7 sierpnia 2014 r. (k. 38), z dnia 19 sierpnia 2014 r. (k. 4 1), oświadczenie o odstąpieniu od umowy (k. 42-43), nota księgowa nr (...) (k. 44), zeznania powoda, zeznania pozwanego.

Pismem z dnia 17 grudnia 2014 r. Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. złożyło oświadczenie o odstąpieniu na podstawie art. 635 k.c. w związku z art. 656 § 1 k.c. od umowy zawartej z powodem w dniu 24 maja 2013 r., wskazując jako przyczynę, opóźnienie powoda w realizacji zobowiązań wynikających z umowy tak duże, że nie jest prawdopodobne, by zdołał się z nich wywiązać w uzgodnionym terminie.

bezsporne, nadto dowód: pismo z dnia 17 grudnia 2014 r. (k. 83-84), zeznania powoda.

Do dnia zamknięcia rozprawy pozwany nie zaspokoił w żadnej części roszczenia powoda dochodzonego pozwem.

bezsporne,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie bezspornych twierdzeń powoda i pozwanej, zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, a także zeznań świadków oraz stron postępowania. Dokumenty prywatne stanowiły dowód tego, że osoba, która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c). Sąd uznał złożone przez strony dokumenty za wiarygodne. Zarówno powód, jak i pozwany nie kwestionowali ich autentyczności i treści.

Zeznania świadków S. T. i M. K., pracowników powoda, Sąd uznał za wiarygodne w całości. Pozostawały one zgodne z treścią dokumentów przedstawionych przez powoda. Były one jasne. Logiczne i wzajemnie spójne, a pozwany w żaden sposób nie podważył ich prawdziwości.

Sąd uznał także za całkowicie wiarygodne zeznania powoda J. G.. Były one bowiem zgodne z zeznaniami świadków i dokumentami złożonymi w sprawie. Sąd zwrócił uwagę na rozbieżność w zeznaniach stron postępowania co do kwestii zaliczki – powód twierdził, że pozwany zażądał zaliczki, gdy strony doszły do porozumienia co do innych postanowień umownych, pozwany natomiast oświadczył, że rozpoczął negocjacje od żądania zaliczki i uzależniał od niej wykonanie umowy. W świetle faktu, że strony uzgodniły, że zaliczka zostanie wypłacona po przedstawieniu przez pozwanego gwarancji, co pozostawało bezsporne i co przyznał pozwany, ustalenie szczegółowych okoliczności samego procesu negocjacji nie było konieczne dla rozstrzygnięcia sprawy. Istotnym było bowiem, że pozwany zgodził się, by wypłata zaliczki nastąpiła dopiero po przedstawieniu przez niego gwarancji.

Zeznania pozwanego W. W. Sąd uznał natomiast za wiarygodne jedynie w zakresie, w jakim nie pozostawały one sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym. Pozwany w swoich zeznaniach potwierdził, że zawarł z powodem umowę o roboty budowlane i porozumienie dotyczące zaliczki. Nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy pozostawały twierdzenia pozwanego na temat tego, iż z terenu budowy w okresie między wizytą pozwanego na budowie przed zawarciem umowy a po jej zawarciu miały zniknąć materiały, które pozwany zamierzał wykorzystać w pracach budowlanych, a co miałyby zwiększyć koszty wykonania umowy przez pozwanego. Strona pozwana w toku procesu nie wywodziła z tego tytułu żadnych roszczeń, okoliczność ta nie mogła mieć zatem wpływu na wynik postępowania. Za niewiarygodne uznał Sąd natomiast oświadczenie pozwanego, że jego pracownicy stawili się na terenie budowy, ale nie mogli dokonać przejęcia tego terenu, ponieważ brak było pracowników powoda. Zeznania świadków jak i powoda przeczą zaistnieniu takiej sytuacji, a pozwany poza swoimi zeznaniami nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Należy zauważyć, że pozwany nie przedstawił żadnych pism, które miał kierować do powoda w związku z tym, że rzekomo nie mógł przejąć placu budowy. Niewiarygodnym jest dla Sądu, by pozwany nie powołał się w trakcie przedsądowego sporu z powodem na to, że to z winy powoda nie doszło do przejęcia placu budowy tym

bardziej, że powód wraz z odstąpieniem od umowy naliczył pozwanemu karę umowną m.in. z tytułu opóźnienia w rozpoczęciu realizacji prac, za które w ocenie powoda, odpowiedzialność ponosił pozwany.

Sąd zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie powód dochodził kwoty wskazanej w pozwie z tytułu kary umownej nałożonej na pozwanego. Żądanie zapłaty kary umownej usankcjonowane zostało w przepisie art. 483 k.c., który w § 1 stanowi, że można zastrzec w umowie, iż naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna). Stosownie do treści art. 484 § 1 i 2 k.c. w razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody.

Podporządkowanie kary umownej podstawom odpowiedzialności kontraktowej sprawia, że zobowiązany do zapłaty tej kary może bronić się zarzutem - podobnie jak każdy dłużnik zobowiązany do naprawienia szkody stosownie do art. 471 - że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi on odpowiedzialności (wyrok Sądu Najwyższego z 20 marca 1967 r., II CR 419/67, LexPolonica nr 319960).

Treść umowy z dnia 17 lipca 2014 r. w zakresie kar umownych pozostawała między stronami bezsporna. Powód był uprawniony do obciążenia pozwanego karami umownymi w przypadkach określonych w umowie, w tym w przypadku odstąpienia przez powoda od umowy z przyczyn, za które odpowiedzialność ponosił pozwany. Zgodnie z przyjętym w orzecznictwie poglądem, obciążenie kontrahenta karą umowną w przypadku odstąpienia od umowy jest dopuszczalne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2011 r., IV CSK 401/10, www.sn.pl; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2006 r., IV CSK 154/06, OSNC 154/06). Odstąpienie od umowy stanowi realizację uprawnień związanych z określonymi wypadkami niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązań z umów wzajemnych (art. 491-493 k.c.) i stanowi w pewnym sensie potwierdzenie, że istotnie miał miejsce przypadek niewykonania lub nienależytego umowy przez drugą stronę. Zastrzeżenie kary umownej na wypadek odstąpienia od umowy można zatem traktować jako formę uproszczenia redakcji warunków umowy, która pozwala na przyjęcie przez strony, że wypadki niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, które uprawniają stronę do odstąpienia od umowy, stanowią jednocześnie podstawę do domagania się zapłaty kary umownej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2007 r., III CSK 288/06, www.sn.pl).

Jak ustalił Sąd, do odstąpienia od umowy doszło rzeczywiście z przyczyn leżących po stronie pozwanego. Jak wynika to jasno ze stanowiska pozwanego, nie rozpoczął on prac budowlanych ze względu na brak zaliczki. Jednocześnie pozwany przyznał, że zaliczkę miał otrzymać dopiero po uzyskaniu gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej. Bezsparnie pozwany takiej gwarancji nie uzyskał.

Przyczyną, dla której strona pozwana nie rozpoczęła prac był zatem brak działania z jej strony, to jest przedłożenia powodowi uzgodnionego z nim zabezpieczenia.

Skoro warunkiem wypłaty przez powoda pozwanemu zaliczki było uzyskanie przez pozwanego gwarancji bankowej czy ubezpieczeniowej, powód nie miał obowiązku przekazywania pozwanemu środków pieniężnych do czasu doręczenia mu przez stronę pozwaną dokumentu gwarancji.

Pozwany podnosił wprawdzie, że z uwagi na trudności w uzyskaniu przez niego w krótkim terminie gwarancji umówił się z powodem, że zamiast niej, zabezpieczeniem będzie wystawiony przez niego weksel in blanco, ale powód okolicznościom tym zaprzeczył, a pozwany nie wykazał by rzeczywiście takie ustalenia między stronami miały miejsce.

Pozwany nie może także skutecznie powoływać się na problemy w uzyskaniu gwarancji w terminie wskazanym w porozumieniu, gdyż będąc przedsiębiorcą, a więc podmiotem profesjonalnym, przyjął na siebie obowiązek przedłożenia jej w 3 dni od dnia podpisania porozumienia.

Niemожność przedłożenia jej w w/w terminie, jest okolicznością obciążającą pozwanego, który przed poczynieniem ustaleń z powodem winien sprawdzić, czy jest możliwym uzyskanie dokumentu gwarancyjnego w terminie wskazanym w porozumieniu.

Z uwagi na powyższe, w ocenie Sądu, bezzasadne są twierdzenia pozwanego, że niewypłacenie mu przez powoda zaliczki, co było główną przyczyną nierozpoczęcia przez pozwanego prac budowlanych, stanowiło okoliczność, za którą odpowiedzialność ponosi powód.

Żadne z postanowień umownych oraz zawartego między stronami porozumienia nie uzależniało zresztą przejęcia przez pozwanego placu budowy i rozpoczęcia przez niego prac budowlanych, od wpłacenia przez powoda uzgodnionej zaliczki.

Należy zauważyć, że nie mogą mieć znaczenia dla odpowiedzialności pozwanego jego obawy co do kondycji finansowej strony powodowej. Zapisy umowy oraz porozumienia pozostawały jasne i jeżeli pozwany miał wątpliwości co do możliwości wypłaty wynagrodzenia przez powoda winien dążyć do przyjęcia w umowie postanowień, które chroniłyby jego interesy. Wątpliwości, jakie nasunęły się pozwanemu po zawarciu umowy nie mogą stanowić wytłumaczenia niewykonania obowiązków umownych.

Stan faktyczny sprawy wskazuje, że do odstąpienia od umowy doszło z powodu niewykonania przez pozwanego jego niepieniężnych obowiązków umownych: nie przejął on placu budowy, nie rozpoczął wykonywania prac, w konsekwencji czego pozostawał w opóźnieniu w stosunku do przyjętego przez strony harmonogramu i nie przedstawił powodowi kopii swojego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej.

Zaistniały zatem przesłanki do odstąpienia przez powoda od umowy, co ten uczynił. W tych okolicznościach powód był uprawniony do nałożenia na pozwanego kary umownej. Jej wysokość, która wynika bezpośrednio z treści umowy, nie była przez pozwanego kwestionowana.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 483 § 1 k.c. Sąd w punkcie 1 wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 340.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 4 września 2014 r. do dnia zapłaty. Orzeczenie o odsetkach znajduje oparcie w treści art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z umową zawartą przez strony kary umowne powinny być spłacane w terminie 7 dni od otrzymania noty obciążeniowej. Powód wystawił notę księgową nr (...) w dniu 25 sierpnia 2014 r. Co prawda powód nie wskazał, w którym dniu pozwany otrzymał notę, jednak od dnia 25 sierpnia 2014 r. do dnia 4 września 2014 r., od którego to dnia powód żądał odsetek, upłynęło 10 dni, a pozwany nie kwestionował ani faktu otrzymania noty ani terminu, od którego powód żądał odsetek. Z tego względu orzeczono zgodnie z żądaniem odsetkowym.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku. Na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. Sąd zasądził na rzecz powoda całość kosztów procesu, albowiem wygrał on sprawę w całości. Na koszty postępowania poniesione przez stronę powodową składały się: kwota 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, której wysokość Sąd ustalił na podstawie § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonych przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity – Dz. U. z 2013r., poz. 490 ze zm.), kwota 17.000 zł poniesionej przez powoda opłaty sądowej od pozwu oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Łącznie Sąd zasądził na rzecz powoda z tytułu zwrotu kosztów postępowania kwotę 24.217 zł.

SSO Jarosław Marczewski